

ORACIÓ

Senyor, Déu nostre, que heu volgut comptar amb el vostre servent José María, sacerdot, per estendre a diversos llocs del món la crida a santificar-se en la vida ordinària, ajudeu-me a seguir Jesucrist i a tractar-lo en les ocupacions quotidianes, per dur l'alegria de la vocació cristiana a altres moltes ànimes. Glorifiqueu el vostre servent José María i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemària, Glòria.

De conformitat amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que en res no es pretén prevenir el judici de l'Autoritat eclesiàstica, i que aquesta oració no té cap finalitat de culte públic.

APUNTS BIOGRÀFICS

1913

17 de novembre. Neix a Madrid. És el menor de cinc germans. Batejat a la Parròquia de Sant Josep.

1921

Fa la Primera Comunió, amb els companys del Col·legi del Pilar, a la Parròquia de la Concepció.

1923

Inicia el Batxillerat al Col·legi del Pilar.

1932

Comença a estudiar Enginyeria de Mines.

1934

Coneix sant Josepmaria Escrivà de Balaguer a la Residència d'estudiants del carrer Ferraz 50.

1935

28 de juliol. Demana l'admissió a l'Opus Dei

1936

Novembre. És detingut i portat a la Presó Model. Traslladat a la de Sant Antoni, el condemnen a mort. El dia 27, quan anaven a executar-lo, algú va dir que quedava a càrrec del President del Tribunal de repressió del feixisme. Aquest tribunal el jutja i el condemna a vuit mesos de presó per desafecció al règim, que compleix al Penal de San Miguel de los Reyes i a la Presó Model de València.

1937

30 de juny. És posat en llibertat.

21 d'agost. Torna a Madrid i s'incorpora a l'exèrcit republicà.

1939

Setembre. S'examina d'algunes assignatures de Mines i de gran part de Ciències Naturals a la Universitat Central.

1941

7 de maig. Acaba la carrera d'Enginyer de Mines.

1944

24 d'abril. Obté el Doctorat en Ciències Naturals.

25 de juny. Ordenat sacerdot al Palau episcopal de Madrid per

l'Excm. i Rvdm. Sr. bisbe Leopoldo Eijo y Garay.

1954

23 de novembre. El fundador de l'Obra li encarrega impulsar el treball apostòlic a Estats Units, Mèxic, Guatemala, Veneçuela, Colòmbia, Equador, Perú, Xile i Argentina.

1955

29 d'agost. Rep el mateix encàrrec, per als apostolats al Regne Unit i Irlanda.

1957

13 de juliol. És nomenat consiliari de l'Opus Dei a França.

1959

14 de novembre. Viatja a Alemanya per impulsar la tasca apostòlica.

1961

4 d'octubre. Es trasllada a viure a Alemanya, des d'on viatja amb freqüència a Àustria.

1965

1 de desembre. És enviat pel Fundador de l'Opus Dei a Barcelona per impulsar la tasca apostòlica a Catalunya, València i Balears.

1966

Febrer. Torna cap a Alemanya. Viatja sovint a Bèlgica, Holanda i Suïssa.

1972

4 de setembre. Se li diagnostica una tumoració a la regió submaxil·lar.

20 de setembre. Es trasllada a Barcelona per a un tractament de radioteràpia.

22 de novembre. Sant Josepmaria Escrivà, que passa uns dies a Barcelona, el visita i és l'última vegada que es veuen.

7 de desembre. Demana la Unció dels malalts poc després de patir una hemorràgia. Abans d'expirar, i estant encara plenament conscient, rep l'absolució sacramental. Mor poc després.

JOSÉ MARÍA HERNÁNDEZ GARNICA

CLAUSURA DEL PROCÉS DIOCESÀ DE MADRID

Sessió de cloenda del procés diocesà.

L'any 2006 es va publicar el primer Full informatiu sobre el Servent de Déu José María Hernández Garnica, sacerdot de l'Opus Dei, en ocasió de l'obertura de la seva causa de canonització, el 28 de febrer de 2005. Ara tenim l'alegria d'informar sobre la conclusió de la fase diocesana, després d'uns anys de profund treball. Les sis caixes lacrades, que contenen més de cinc mil folis i recullen la transcripció de les declaracions, documents i informes, han estat portades a Roma per al seu estudi per la Congregació per a les Causes dels Sants.

L'acte de cloenda del procés diocesà sobre la Vida, Virtuts i Fama del Dr. José María, va ser a la Basílica de San Miguel (Madrid) el 17 de març, al mateix lloc on s'havia celebrat la sessió d'obertura.

A l'acte, presidit per Mons. César Augusto Franco, bisbe auxiliar de Madrid, hi van assistir el vicari regional de l'Opus Dei a Espanya,

Mons. Ramón Herrando, diversos familiars del Servent de Déu i nombrós públic, entre els quals hi havia persones arribades de diferents països d'Europa, on havien conegut i tractat el Dr. José María.

Després d'invocar l'Esperit Sant, el postulant de la causa, D. José Carlos Martín de la Hoz, va explicar breument el sentit de l'acte. Va començar amb una cita de sant Josepmaria: **"L'Obra no es basa en l'entusiasme, sinó en la fe. Els anys del principi van ser molt durs, i només es veien dificultats. L'Opus Dei va tirar endavant per la gràcia divina, i per l'oració i el sacrifici dels primers, sense mitjans humans. Només hi havia joventut, bon humor i el desig de fer la voluntat de Déu.** En aquestes paraules hi ha un delicat elogi dels qui van seguir el Fundador en els primers anys, quan estava tot per fer. Van viure de la seva fe en Déu i de la seva confiança en sant Josepma-

ria. Aquest és el cas del Servent de Déu, Doctor Enginyer de Mines i en Ciències Naturals, que va demanar l'admissió a l'Opus Dei el 28 de juliol de 1935.

Va exercir la seva professió a l'empresa Elctra de Madrid. El 25 de juny de 1944, va rebre l'ordenació sacerdotal, de mans del bisbe de Madrid Mons. Leopoldo Eijo y Garay. Després, sant Josepmaria li va encarregar especialment l'impuls de la tasca apostòlica de l'Opus Dei entre les dones, la qual cosa va compaginar amb altres tasques sacerdotals per tota la geografia espanyola. Posteriorment va desenvolupar la seva tasca pastoral al Regne Unit, Irlanda, França, Àustria, Alemanya, Suïssa, Bèlgica i Holanda. Quan la Congregació estudiï tota aquesta documentació i emeti el Decret de validesa, es començarà l'elaboració de la *Positio super vita et virtutibus*. Avui és un dia de festa per a molts

cristians del món sencer, i més per a les persones de tot tipus que acudeixen a la intercessió del Servent de Déu i n'obtenen gràcies del Cel, com testimonien els favors recollits en aquests anys. Continuem demanant favors a Déu a través la intercessió de José María Hernández Garnica i meditant sobre l'exemple de la seva vida d'entrega".

Després dels diferents juraments es va signar l'Acta d'aquesta última sessió i Mons. César Franco va glossar la fidelitat del Servent de Déu per "dedicar la seva vida a la santificació de moltes persones" i "propagar el carisma amb què l'Esperit Sant ha enriquit l'Església a través de sant Josepmaria Escrivà". Va demanar a més que la seva figura "sigui incentiu per a nosaltres, estímul per a la santedat. Tant de bo haguem de fer més processos com aquest, que són mostra de la vitalitat de l'Església".

El bisbe auxiliar de Madrid, Mons. César Franco, amb part de l'extensa família del Dr. José María, el dia de la clausura del Procés diocesà.

LA LABORIOSITAT DEL SERVENT DE DÉU

Al casament d'uns parents.

Quan José María Hernández Garnica va acabar el batxillerat, va decidir estudiar Enginyeria de Mines, potser perquè un oncle seu tenia interessos en el camp de la mineria a Almeria i el seu cosí Gabriel, que tenia un any més, ja havia optat per aquests estudis. Era una persona amb mentalitat científica, encara que la seva àmplia cultura i, lògicament, el seu sacerdocí, el portarien per altres camins a la vida. Adolfo Llorente, metge, que el va tractar en els últims mesos de vida recorda: "Aquesta fermesa de caràcter, amb la seva simpatia i esperit de servei, en feien un home agradable i atraient, al mateix temps era molt ocurrent i divertit, de manera que sempre s'hi estava a gust i resultava molt agradable de conèixer-hi. A això contribuïa també la seva aguda intel·ligència i la seva bona preparació cultural, amb coneixements que superaven àmpliament l'àmbit professional i s'estenien a al-

tres matèries: enginyeria, ciències naturals, art, literatura, etc."

Per preparar l'ingrés a l'Escola de Mines, segons era habitual en aquell temps, va anar a una Acadèmia especialitzada. Tantes hores d'estudi i classes van donar el seu fruit, i el 1932 hi va ser admès. D'aquests exàmens es conserva el record de com anava superant els nervis en els exercicis orals. En una ocasió va aconseguir la puntuació màxima en un examen escrit. Els professors del tribunal, en veure'l tan perfecte van pensar inicialment que havia copiat i li van fer un examen oral: van comprovar que ho sabia tot bé.

José María es va dedicar als estudis amb tal serietat que va treure sempre les assignatures a la convocatòria ordinària de juny. El primer any va acabar amb el núm. 4 de la promoció i la qualificació Bé. El segon any va continuar

sent el núm. 4. El tercer va passar al núm. 3. A quart (curs 1935-1936) va obtenir el núm. 2 i la qualificació de "Molt bo". Finalment, després de la guerra (curs 1939-1940) va acabar la carrera amb el núm. 3 i la qualificació de Molt bo.

Aviat va prendre afició per les assignatures més teòriques, en què va obtenir qualificacions de notable i destacat: Geologia i Hidràulica (19 sobre 20 punts); Construcció, Electrotècnia i Metal·lúrgia (18 sobre 20 punts); Paleontologia, Mineralogia i Mecànica Racional (17 sobre 20 punts); Geometria Descriptiva, Física, Química General, Química Analítica, Química Industrial, Mecanismes i Geofísica (16 sobre 20 punts)¹.

La seva afició a les assignatures de Geologia va fer que pogués cursar després, amb agilitat, la llicenciatura i els cursos de doctorat en Ciències Naturals. Gràcies a la seva magnífica memòria va poder superar amb brillantor l'assignatura de Mineralogia, que llavors era la més dura per a qualsevol estudiant de Geologia. Havia d'aprendre de memòria més de dos mil minerals: nom, fórmula, estructura, jaciment i propietats característiques, i superar diverses proves de reconeixement, experimentació química i descobriment al microscopi.

1. Cfr. expedient Acadèmic. Escola de Mines

Però no només destacava per la memòria, sinó també per la capacitat de síntesi en els grans temes teòrics. Anys més tard recordava: "quan era estudiant, recordo que alguns companys necessitaven, després de comprendre l'assignatura, llegir-s'ho fins a set vegades per estar preparats per a l'examen: altres en tenien prou amb una lectura ràpida per fixar les associacions que permetien retenir el que s'havia estudiat"².

De 1942 a 1944 va ser director d'un centre de l'Opus Dei. Al mateix temps treballava a l'empresa Electra de Madrid, per aportar mitjans econòmics a la feble economia dels apostolats de l'Obra; també feia viatges, alguns d'ells acompanyant sant Josepmaria, per posar en marxa la tasca apostòlica a diverses ciutats d'Espanya.

En un llibre escrit per José María, ell mateix es refereix al valor del treball: "Treball que és intrínsecament humà, que es dirigeix a un objectiu terrenal proper, però que el cristià el porta a terme amb visió sobrenatural, entenent-lo com a voluntat de Déu, i dirigint-lo al seu propi perfeccionament i a la santificació aliena"³. Poc més endavant, sortint al pas d'una equivocada

2 José María HERNÁNDEZ GARNICA, *Meditacions*, 9-VI-1972, p. 2

3 José María HERNÁNDEZ GARNICA, *Perfecció i laïcitat*. Rialp, Madrid 1956, p. 106.

Durant una estona de tertúlia a Àustria (1963).

concepció del treball com obstacle a la santedat, o com un càstig diví, afegeix: "En si el treball és bo, és quelcom volgut per Déu, que el cristià ha d'utilitzar sobrenaturalitzant-lo, com a mitjà de santificació"⁴.

4 Ibid., p. 108.

Tota la seva intel·ligència i capacitat de treball les va emprar en el compliment de la voluntat de Déu, i va anar amb total disponibilitat d'un lloc a un altre, segons se'l va necessitar, per difondre la crida universal a la santedat i a l'apostolat, i va portar l'esperit de l'Opus Dei a molts països.

A Londres, amb Mons. Javier Echevarría.

PUBLICACIONS

José Carlos Martín de la Hoz: *Por los caminos de Europa.* Ed. Palabra, "Folletos Mundo Cristiano", nº 745. Madrid 2004.

Agraïm els donatius dels que desitgen col·laborar en les despeses de l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei. Es poden enviar per gir postal, per transferència al c/c núm. 0182-4017-57-0018820005 al BBVA, agència urbana del carrer Diego de León 16, 28006 Madrid, o per altres mitjans.

ALGUNS FAVORS

Vull comunicar un favor que m'ha fet Mn. José M. Hernández Garnica, a qui vaig conèixer a Colònia quan jo tenia 18 anys. Tinc un fill amb un trastorn obsessiu compulsiu. Al setembre de 2007, en un mal moment de la seva malaltia, va deixar la feina que tenia. Va estar en situació d'atur fins que vaig començar a resar a Mn. José María, demanant-li tres coses: que millorés de la seva malaltia, que trobés una nova feina que li agradés, i que trobés una bona noia.

Va començar a tractar-se amb una psicòloga i a millorar. El 26 de juny, a les set de la tarda, em va trucar el fill per dir-me que l'acabaven de trucar d'una empresa per a un nou treball. Em va impressionar que fos aquell dia, perquè jo sempre he dit que va ser Mn. José María qui em va ensenyar a estimar sant Josepmaria, i em va semblar que, amb aquest favor, volia recordar-me que li tingués més devoció. El meu fill va millorant i jo li continuo demanant que es curi del tot i que trobi la núvia. Espero poder escriure algun dia que això també m'ho ha concedit

C.E.

Els escric per explicar que no acostumo a resar a cap sant, però una amiga em va parlar del Dr. José María i em va donar l'estampa, així que aquell dia vaig decidir resar-ne una, però sense demanar-li res. Al cap de dos dies em va trucar la meva mare i em va dir que tenia espatllades l'assecadora, la caldera i algunes coses més, i que no podia trucar al tècnic perquè eren massa coses. Li vaig explicar això del Dr. José María i li vaig dir que mirés la pregària a Internet (visc a Madrid i ells a Sevilla); jo també vaig resar una estampa, la veritat és que sense gaire fe.

Al cap d'una hora em va trucar una germana meva dient-me que estava rentant els plats i de sobte s'havia arreglat la caldera i començat a sortir l'aigua calenta. Després d'això em va dir la meva mare que li'n resés una altra per donar-li les gràcies i que li continués demanant que s'arreglessin les altres coses. Això vaig fer i, davant la meva sorpresa, l'endemà al matí em va dir que se li havia arreglat l'assecadora; que cada vegada que l'endollava feia curcir-

cuit. Aquesta vegada, abans d'endollar-la, es va encomanar al Dr. José María i no només no va fer curtcircuit sinó que la porta, que no encaixava, ara tanca perfectament.

El 30 de desembre també em va fer un altre favor que només sabem la mare i jo, i és pel que realment li tenim molta devoció. El meu avi estava malalt i aquell dia al matí va empitjorar. Van trucar als metges perquè anessin a veure'l a casa perquè no el podien traslladar a l'hospital, i van dir que s'estava morint. Cap a les tres de la tarda hi eren tots els germans i es negaven a avisar un sacerdot. La mare em va animar perquè resés al Dr. José María i cedissin. A la mitja hora, va tornar a trucar la mare que anava a recollir el sacerdot perquè havien cedit. Als pocs dies vaig explicar a la meva tia que li havia resat l'estampa i em va dir que li n'aconseguís una, que li havia de donar les gràcies i demanar-li més coses.

M.M.G.

Escric un favor que una companya de treball ha rebut del Dr. José María. El seu marit porta vuit mesos a l'atur, tenen dos nens i la situació els preocupava molt. Ahir li vaig donar una estampa i una altra per al seu marit, que tenia una entrevista de feina a la tarda. Era l'última d'un procés de selecció, encara que ell hi anava preparat, temien que no encaixés bé amb la persona que l'entrevistava, ja que era coreà.

Em va explicar que ho va demanar al Dr. José María, perquè l'estampa parla de com "estendre a diversos llocs del món ..." que l'acceptessin. Aquest matí l'han trucat per dir-li que comença a treballar la setmana vinent. Molt agraïda a Déu per aquest favor.

P.M.

Arran d'un fort dolor de genoll que m'impedia caminar, em van fer una prova i es va veure que tenia el menisc trencat. Calia fer una petita operació. Ho vaig encomanar al Dr. José María; a poc a poc el dolor va cedir i només tenia alguna vegada una petita molèstia. No semblava necessària l'operació. Ha passat un any i mig, i ho considero un favor del Dr. José María.